ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα) της 11ης Ιουλίου 1996 *

Στην υπόθεση Τ-161/94,

Sinochem Heilongjiang, εταιρία κινεζικού δικαίου, εγκατεστημένη στο Harbin (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τον Izzet M. Sinan, barrister, του Δικηγορικού Συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία των δικηγόρων Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους Erik H. Stein και Ramon Torrent, νομικούς συμβούλους, επικουρούμενους από τον Hans-Jürgen Rabe, δικηγόρο, Αμβούργο, Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, γενικό διευθυντή νομικών υποθέσεων στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Eric L. White, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Claus-Michael Happe, υπάλληλο εθνικής δημόσιας υπηρεσίας αποσπασμένο στην Επιτροπή, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3434/91 του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 1991, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές οξαλικού οξέος καταγωγής Ινδίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 326, σ. 6),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Saggio, Πρόεδρο, C. W. Bellamy, A. Καλογερόπουλο, V. Tiili και R. M. Moura Ramos, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 23ης Ιανουαρίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό

1 Το 1982, το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών εντός της Κοινότητας οξαλικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και εισέπραξε οριστικά τα ποσά που είχαν κατατεθεί ως

εγγύηση έναντι του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ επί του οξαλιξού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Τσεχοσλοβακίας [κανονισμός (ΕΟΚ) 1283/82, της 17ης Μαΐου 1982, ΕΕ L 148, σ. 37].

2 Η κινηθείσα το 1987 διαδικασία επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ περατώθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 1988 με την απόφαση 88/623/ΕΟΚ της Επιτροπής, για την αποδοχή των υποχρεώσεων που έχουν αναληφθεί στα πλαίσια της διαδικασίας επανεξέτασης που αφορά τις εισαγωγές οξαλικού οξέος καταγωγής Κίνας και Τσεχοσλοβακίας (ΕΕ L 343, σ. 34). Η εταιρία Sinochem Beijing είχε αναλάβει υποχρεώσεις ως προς τις εισαγωγές οξαλικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Αυτή η ανάληψη υποχρεώσεων κάλυπτε, σύμφωνα με την ερμηνεία των κοινοτικών οργάνων, το σύνολο των εξαγωγών οξαλικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

3 Το 1990, η εταιρία Destilados Agricolos Vimbodi SA (στο εξής: DAVSA) υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή, ζητώντας την επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ ως προς τις εισαγωγές οξαλικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Τσεχοσλοβακίας, καθώς και αίτηση περί κινήσεως της διαδικασίας κατά των εισαγωγών οξαλιξού οξέος καταγωγής Ινδίας.

4 Κατόπιν της καταγγελίας αυτής, η Επιτροπή απέστειλε ερωτηματολόγιο στους Κινέζους, Τσεχοσλοβάκους και Ινδούς εξαγωγείς των οποίων η ύπαρξη ήταν γνωστή. Το ερωτηματολόγιο αυτό συνοδευόταν, μεταξύ άλλων, από έγγραφο με το οποίο οι εξαγωγείς ενημερώνονταν επισήμως ότι, σε περίπτωση κατά την οποία δεν θα παρείχαν τις αιτηθείσες πληροφορίες, η Επιτροπή μπορούσε να στηρίξει την απόφασή της στα «διαθέσιμα στοιχεία», κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός).

5 Οι δύο γνωστοί στην Επιτροπή Κινέζοι εξαγωγείς ήσαν μόνον η China National Medicine and Health Products Import/Export Corporation και η Sinochem

Beijing. Η πρώτη εταιρία δεν απάντησε στο ερωτηματολόγιο. Η Sinochem Beijing πληροφόρησε την Επιτροπή ότι, αφενός, δεν παρέβη τις υποχρεώσεις που είχε αναλάβει το 1988 και ότι, αφετέρου, κατόπιν μεταρρυθμίσεως του συστήματος του κινεζικού εξωτερικού εμπορίου, από τις αρχές του 1988 αρκετοί εξαγωγείς δεν εξαρτώνταν πλέον από αυτήν και ήσαν σε θέση να εξάγουν οξαλικό οξύ προς την Κοινότητα σε τιμές οι οποίες μπορούσαν να ήσαν χαμηλότερες από την τιμή που καθορίστηκε με την ανάληψη υποχρεώσεων.

6 Στο αίτημα της Επιτροπής να αποστείλει το ερωτηματολόγιο στους άλλους εξαγωγείς, η Sinochem Beijing εναντιώθηκε και πρότεινε στην Επιτροπή να απευθυνθεί στο κινεζικό εμπορικό επιμελητήριο εισαγωγέων και εξαγωγέων μετάλλων, μεταλλευμάτων και χημικών προϊόντων. Η Επιτροπή έλαβε από το εμπορικό επιμελητήριο κατάλογο εξαγωγέων και παραγωγών οξαλικού οξέος, στους οποίους απέστειλε ερωτηματολόγιο και έγγραφο πανομοιότυπα προς εκείνα τα οποία είχε λάβει η Sinochem Beijing.

7 Η προσφεύγουσα είναι ο μόνος κινέζος εξαγωγέας ο οποίος απάντησε με την από 24 Δεκεμβρίου 1990 επιστολή. Η Επιτροπή αντέδρασε με το από 27 Φεβρουαρίου 1991 τηλετύπημα το οποίο είχε ως εξής: «Θεωρώντας ότι η απάντησή σας στο ερωτηματολόγιο (...) είναι πολύ ελλιπής και ανεπαρκής, ειδικότερα ως προς το ουσιώδες σημείο που αφορά τις εντός της Κοινότητας πωλήσεις σας κατά τους πρώτους οκτώ μήνες του 1990 και τους όρους των πωλήσεών σας, σας πληροφορούμε ότι η Επιτροπή έχει την πρόθεση να προβεί στις διαπιστώσεις της με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β' του [βασικού] κανονισμού.» Η προσφεύγουσα δεν απάντησε στο τηλετύπημα αυτό.

8 Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1472/91, της 29ης Μαΐου 1991, η Επιτροπή επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών οξαλικού οξέος καταγωγής Ινδίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 138, σ. 62, στο εξής: κανονισμός 1472/91). Στο σημείο 13 του κανονισμού αυτού η Επιτροπή δηλώνει ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας είναι χώρα που δεν έχει οικονομία αγοράς. Στο σημείο 22 του κανονισμού 1472/91, η Επιτροπή εξηγεί ότι «σχετικά με την Κίνα, επειδή δεν δόθηκαν ικανοποιη-

τικές απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, η Επιτροπή χρησιμοποίησε ως βάση για τους [προσωρινούς] κανονισμούς της τα διαθέσιμα στοιχεία, δηλαδή τα στοιχεία που αναφέρονται στην καταγγελία· οι τιμές που χρησιμοποιήθηκαν ανταποκρίνονται στις τιμές που προσκόμισε ο μοναδικός εισαγωγέας ο οποίος συνεργάστηκε κατά την έρευνα» και ότι, «πάνω σε αυτή τη βάση, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι τιμές των εισαγωγών ήταν κατά μέσον όρο χαμηλότερες των κοινοτικών κατά 25,5 % τους πρώτους οκτώ μήνες του 1990». Στο σημείο 43, η Επιτροπή προσθέτει ότι, «σχετικά με την Κίνα, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, παρά την ανάληψη υποχρέωσης που είχε προτείνει, αυτή η χώρα συνέχισε να εφαρμόζει πρακτικές ντάμπινγκ οι οποίες συνέβαλαν στη σημαντική ζημία που έχει προκληθεί στην εν λόγω κοινοτική βιομηχανία». Περαίνοντας, το άρθρο 1 του κανονισμού 1472/91 καθορίζει σε 20,3 % το ύψος του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές οξαλιξού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Το άρθρο 3 ορίζει ότι, «με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', του (βασικού) κανονισμού, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση από την Επιτροπή μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού». Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, ο κανονισμός 1472/91 τέθηκε σε ισχύ στις 2 Ιουνίου 1991.

9 Με τηλετύπημα που απηύθυνε στην Επιτροπή στις 8 Ιουλίου 1991, η προσφεύγουσα ζήτησε τη διενέργεια ακροάσεως το αργότερο τον Σεπτέμβριο. Με το ίδιο τηλετύπημα ζήτησε να της δοθεί η δυνατότητα να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις πριν από την ακρόαση αυτή και να λάβει γνώση του μη εμπιστευτικού φακέλου, προκειμένου να πληροφορηθεί τα στοιχεία βάσει των οποίων η Επιτροπή προσδιόρισε το περιθώριο των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ.

10 Με τη συναίνεση της Επιτροπής, η προσφεύγουσα κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις στις 2 Σεπτεμβρίου 1991, στις δε 4 Σεπτεμβρίου 1991 πραγματοποιήθηκε η ακρόαση. Αντιθέτως, η Επιτροπή αρνήθηκε να επιτρέψει την πρόσβαση στις πληροφορίες που είχε ζητήσει η προσφεύγουσα επειδή η αίτηση αυτή δεν είχε παραληφθεί εντός της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού. Η Επιτροπή δήλωσε επίσης ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να λάβει επισήμως υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις επειδή δεν είχε λάβει τις παρατηρήσεις αυτές εντός της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 3 του κανονισμού 1472/91. Ωστόσο, κατόπιν προτάσεως του δικηγόρου της προσφεύγουσας, η Επιτροπή δέχθηκε να θεωρήσει τις γραπτές παρατηρήσεις ως «μνημόνιο».

11 Κατά την ακρόαση, καθώς και στην ανταλλαγείσα αλληλογραφία μεταξύ των μέσων Σεπτεμβρίου και τέλους Νοεμβρίου 1991, η προσφεύγουσα και η Επιτροπή ενέμειναν στις αντίστοιχες θέσεις τους. Η προσφεύγουσα επέμεινε στο ότι είχε παράσχει όλες τις πληροφορίες οι οποίες ευλόγως εντάσσονταν στο πλαίσιο του ερωτηματολογίου, περιλαμβανομένων όλων των τιμολογίων των εξαγωγών της προς την Κοινότητα κατά την εξεταζόμενη περίοδο (1η Απριλίου 1989 έως 31η Αυγούστου 1990). Η Επιτροπή επέμεινε στο ότι η απάντηση της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο ήταν ελλιπής και, επομένως, η προσφεύγουσα παρέβη την υποχρέωση συνεργασίας.

12 Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2833/91, της 23ης Σεπτεμβρίου 1991, το Συμβούλιο παρέτεινε την ισχύ του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών οξαλικού οξέος καταγωγής Ινδίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας για περίοδο δύο μηνών (ΕΕ L 272, σ. 2).

13 Στις 5 Νοεμβρίου 1991, η Επιτροπή πρότεινε στο Συμβούλιο να επιβάλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών οξαλικού οξέος καταγωγής Ινδίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας [COM(91) 437 τελικό].

14 Στις 25 Νοεμβρίου 1991, το Συμβούλιο, με την προσβαλλόμενη πράξη, επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών οξαλικού οξέος καταγωγής Ινδίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, επιβεβαιώνοντας στο σύνολό τους, όσον αφορά τις εισαγωγές οξαλικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η Επιτροπή με τον κανονισμό 1472/91.

Διαδικασία

15 Υπό τις περιστάσεις αυτές, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 27 Φεβρουαρίου 1992, η προσφεύγουσα άσκησε την προσφυγή της. Η προσφυγή πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό C-61/92.

16 Με διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 1992, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου επέτρεψε στην Επιτροπή να παρέμβει στην υπόθεση προς στήριξη των αιτημάτων του καθού.

17 Με επιστολή της 20ής Ιανουαρίου 1994, η προσφεύγουσα διαβίβασε έκθεση πραγματογνωμοσύνης συνταχθείσα από ένα κινεζικό πανεπιστήμιο σχετικά με το νομικό της καθεστώς. Ζήτησε από το Δικαστήριο να περιληφθεί η πραγματογνωμοσύνη αυτή στη δικογραφία.

18 Η απόφαση 94/149/ΕΚΑΧ, ΕΚ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994, που τροποποιεί την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ για την τροποποίηση της απόφασης 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 66, σ. 29), ορίζει ότι, από τις 15 Μαρτίου 1994, το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο να εκδικάζει τις προσφυγές που ασκούνται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα δυνάμει των άρθρων 173, 175 και 178 της Συνθήκης ΕΚ που αφορούν τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται σε περιπτώσεις ντάμπινγκ και επιδοτήσεων. Γι' αυτόν τον λόγο, το Δικαστήριο, με διάταξη της 18ης Απριλίου 1994, παρέπεμψε την υπόθεση C-61/92 στο Πρωτοδικείο. Η προσφυγή πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου υπό τον αριθμό Τ-161/94.

19 Το Πρωτοδικείο δέχθηκε να περιληφθεί στη δικογραφία η πραγματογνωμοσύνη που διαβίβασε η προσφεύγουσα σχετικά με το νομικό της καθεστώς.

20 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ωστόσο, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, οι διάδικοι κλήθηκαν να απαντήσουν γραπτώς σε ορισμένες ερωτήσεις πριν από την προφορική διαδικασία.

21 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 23ης Ιανουαρίου 1996. Στο τέλος της συνεδριάσεως αυτής, το Πρωτοδικείο κάλεσε την προσφεύγουσα να προσκομίσει

στη Γραμματεία την άδεια ασκήσεως εμπορίας που κατείχε κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής. Αφού έλαβε το εν λόγω έγγραφο, καθώς και τις σχετικές με αυτό παρατηρήσεις του καθού και της παρεμβαίνουσας, το Πρωτοδικείο περάτωσε τη διαδικασία.

Αιτήματα των διαδίκων

22 Με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό 3434/91 του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 1991, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές οξαλικού οξέος καταγωγής Ινδίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 326, σ. 6, στο εξής: κανονισμός 3434/91)·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

23 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη·

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

24 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·

— να ακυρώσει τον κανονισμό 3434/91 στο σύνολό του ή καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

25 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, ως αβάσιμη.

Επί του παραδεκτού

26 Το καθού και η παρεμβαίνουσα επικαλούνται, ουσιαστικά, δύο λόγους απαραδέκτου της προσφυγής. Ο πρώτος λόγος ανάγεται στην ιδιότητα της προσφεύγουσας ως νομικού προσώπου. Ο δεύτερος αντλείται από το γεγονός ότι ο κανονισμός δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα.

Επί του πρώτου λόγου απαραδέκτου της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

27 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή θεωρούν ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη, πρώτον, επειδή η προσφεύγουσα δεν είναι νομικό πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ. Η έλλειψη νομικής προσωπικότητας προκύπτει από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είναι απλώς τοπικό υποκατάστημα του Sinochem. Έτσι, εμπεριέχεται στο Sinochem Beijing και, επομένως, δεν αποτελεί χωριστή νομική οντότητα.

28 Τα κοινοτικά όργανα υπογραμμίζουν, δεύτερον, ότι, κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε την άδεια ασκήσεως εμπορίας από την οποία να προκύπτει, κατά το κινεζικό δίκαιο, η νομική της προσωπικότητα. Επιπροσθέτως, η άδεια την οποία η προσφεύγουσα προσκόμισε στο Πρωτοδικείο αιτήσει του τελευταίου και την οποία είχε προφανώς κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής της δεν ισοδυναμεί ωστόσο με αναγνώριση της νομικής της προσωπικότητας. Συναφώς, τα κοινοτικά όργανα παρατηρούν ότι η εν λόγω άδεια φέρει χρονολογία προγενέστερη της εκδόσεως ενός νέου κινεζικού νόμου περί καταχωρίσεως των επιχειρήσεων ως νομικών προσώπων.

29 Η προσφεύγουσα αντικρούει την άποψη του Συμβουλίου και της Επιτροπής ότι στερείται ανεξαρτησίας προς λήψη αποφάσεων στον εμπορικό τομέα. Υπενθυμίζει ότι η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας γνώρισε βαθιές οικονομικές αλλαγές με αποτέλεσμα την κατάργηση των ελέγχων που το κράτος ασκούσε επί των εταιριών οι οποίες πραγματοποιούσαν εμπορικές συναλλαγές. Όσον αφορά τον όμιλο Sinochem, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι αυτός αναδιοργανώθηκε σε ανεξάρτητες εταιρίες στο επίπεδο των επαρχιών, η δε προσφεύγουσα είναι μια από τις εταιρίες αυτές, εξάγουσα αυτοτελώς τα προϊόντα τα οποία παράγουν τα εργοστάσια της επαρχίας Heilongjiang σε δικούς της πελάτες και σε τιμές που καθορίζει η ίδια, ανταγωνιζόμενη άλλες εταιρίες. Εξάλλου, από τη διοικητική διαδικασία που οδήγησε στην άσκηση της προσφυγής προκύπτει ότι η ίδια η Επιτροπή θεώρησε την προσφεύγουσα ως χωριστό επιχειρηματία.

30 Επιπροσθέτως, η ιδιότητα της προσφεύγουσας ως ανεξάρτητης νομικής οντότητας προκύπτει σαφώς από το καταστατικό της, καθώς και από την άδεια ασκήσεως εμπορίας που προσκόμισε στο Πρωτοδικείο αιτήσει του τελευταίου και με ημερομηνία 15 Απριλίου 1988, δηλαδή πολύ πριν από την άσκηση της προσφυγής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

31 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως, ασκούμενης από μια οντότητα δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΟΚ, εξαρτάται πρωτίστως από την ιδιότητα της προσφεύγουσας ως νομικού προσώπου. Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, στο κοινοτικό δικαιοδοτικό σύστημα, η προσφεύγουσα έχει την ιδιότητα του νομικού προσώπου αν, το αργότερο κατά τον χρόνο λήξεως της προθεσμίας προς άσκηση της προσφυγής, έχει αποκτήσει νομική προσωπικότητα σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύστασή της (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 1984, 50/84, Bensider κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3991, σκέψεις 7 και 8) ή αν αντιμετωπίστηκε από τα κοινοτικά όργανα ως ανεξάρτητη νομική οντότητα (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 1974, 175/73, Union Syndicale, Massa και Kortner κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1974, σ. 423, σκέψεις 11 έως 13, και 18/74, Syndicat général du personnel κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1974, σ. 425, σκέψεις 7 έως 9).

32 Επιβάλλεται εν συνεχεία να υπομνησθεί ότι το άρθρο 38, παράγραφος 5, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, καθώς και το άρθρο 44, παράγραφος 5, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου ορίζουν ότι, αν ο προσφεύγων είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, επισυνάπτει στο δικόγραφο της προσφυγής του το καταστατικό του ή πρόσφατο απόσπασμα του βιβλίου των εμπορικών εταιριών ή πρόσφατο απόσπασμα του βιβλίου των σωματείων ή κάθε άλλο στοιχείο που να αποδεικνύει την ύπαρξη του νομικού προσώπου.

33 Στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα, αιτήσει του Πρωτοδικείου, προσκόμισε την από 15 Απριλίου 1988 άδεια με την οποία βεβαιώνεται η καταχώρισή της, από τις αρχές της επαρχίας Heilongjiang, ως επιχειρήσεως με

ίδιο κεφάλαιο και αυτοτελές σύστημα λογιστικών βιβλίων. Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι το έγγραφο αυτό ισοδυναμεί με απόσπασμα που αποδεικνύει ότι η προσφεύγουσα είναι νομικό πρόσωπο, κατά την έννοια των προαναφερομένων διατάξεων.

34 Έστω και αν υποτεθεί ότι, όπως υπογράμμισαν το καθού και η παρεμβαίνουσα, μόνον οι επιχειρήσεις οι οποίες έχουν εγγραφεί σύμφωνα με τον νέο κινεζικό νόμο που δημοσιεύθηκε στις 3 Ιουνίου 1988 και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 1988 έχουν νομική προσωπικότητα, ωστόσο, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα έχει την ιδιότητα του νομικού προσώπου κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΟΚ, δεδομένου ότι κατά τη διοικητική διαδικασία αντιμετωπίστηκε από τα κοινοτικά όργανα ως ανεξάρτητη νομική οντότητα. Έτσι, η Επιτροπή αλληλογράφησε αρκετές φορές με την προσφεύγουσα και τη δέχθηκε ως συνομιλητή κατά την ακρόαση. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το καθού και η παρεμβαίνουσα δεν μπορούν να αρνηθούν στην προσφεύγουσα, κατά την ένδικη διαδικασία που επακολούθησε αυτή τη διοικητική διαδικασία, την ιδιότητα του ανεξάρτητου νομικού προσώπου.

35 Από το σύνολο των προαναφερθέντων στοιχείων προκύπτει ότι η προσφεύγουσα, κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής της, ήταν νομικό πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΟΚ.

Επί του δευτέρου λόγου απαραδέκτου της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά την προσφεύγουσα ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ.

37 Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, υπενθυμίζουν ότι, στις χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, οι εξαγωγείς εξαρτώνται από το κράτος ως προς τις αποφάσεις στον εμπορικό τομέα και, κατά συνέπεια, οι διαδικασίες και οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ στρέφονται στις περιπτώσεις αυτές κατά του οικείου κράτους και όχι κατά των διαφόρων εξαγωγέων. Πράγματι, η επιβολή και ο υπολογισμός των δασμών αντιντάμπινγκ στα προϊόντα καταγωγής χωρών οι οποίες δεν έχουν οικονομία αγοράς δεν βασίζονται σε προσιδιάζουσες στους εξαγωγείς περιστάσεις, αλλά μόνο σε προσιδιάζουσες στις οικείες χώρες περιστάσεις. Στην περίπτωση κατά την οποία ο δασμός αντιντάμπινγκ καθοριζόταν για κάθε εξαγωγέα ατομικά, το ενδιαφερόμενο κράτος θα άρχιζε αμέσως να εξάγει αποκλειστικά μέσω του εξαγωγέα ο οποίος καταβάλλει τον χαμηλότερο δασμό αντιντάμπινγκ. Ελλείψει ενός εξατομικευμένου συστήματος, το Συμβούλιο και η Επιτροπή φρονούν ότι η επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά ατομικά μόνον το κράτος ή τους κρατικούς οργανισμούς ή επιχειρήσεις οι οποίοι έχουν την ευθύνη των εξαγωγών του οικείου προϊόντος.

38 Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν θα μπορούσε να διαφύγει της αρχής αυτής παρά μόνον κατά το μέτρο που θα αποδείκνυε ότι λαμβάνει με πλήρη ανεξαρτησία τις αποφάσεις εμπορικού χαρακτήρα. Όμως, τα έγγραφα τα οποία η προσφεύγουσα επισύναψε στην προσφυγή της δείχνουν μάλλον το αντίθετο. Ειδικότερα, το άρθρο 2 του καταστατικού της προσφεύγουσας αποδεικνύει ότι ο κύριος σκοπός της συνίσταται στην εισαγωγή ξένου συναλλάγματος στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Επομένως, εκπληρώνει τα καθήκοντά της στο πλαίσιο μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας, αντί να διοικείται σε συνάρτηση προς τις απαιτήσεις της αγοράς.

39 Η Επιτροπή προσθέτει ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας στη διαδικασία αντιντάμπινγκ δεν αρκεί για να γεννήσει δικαίωμα ευθείας προσφυγής ενώπιον του κοινοτικού δικαστή. Προς στήριξη της απόψεως αυτής, παραθέτει τη διάταξη της 8ης Ιουλίου 1987, 279/86, Sermes κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 3109, σκέψη 19), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η συμμετοχή της στις διαδοχικές φάσεις της έρευνας που πραγματοποίησε η Επιτροπή πρέπει να συνεπάγεται το παραδεκτό της προσφυγής της δεν μπορεί επίσης να γίνει δεκτό, εφόσον η διάκριση μεταξύ κανονισμού και αποφάσεως μπορεί να στηριχθεί μόνο στη φύση της ίδιας της πράξης και στα έννομα αποτελέσματα που αυτή παράγει και όχι στον τρόπο της εκδόσεώς της.

40 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι, ακόμη και αν η προσφεύγουσα ήταν κρατικός οργανισμός, η προσβαλλόμενη πράξη δεν θα την αφορούσε ατομικά καθόσον, όπως δέχεται η ίδια, δεν είναι παρά εμπορικός διαμεσολαβητής που εξάγει τα προϊόντα τα οποία παράγουν άλλες εταιρίες. Ως διαμεσολαβητής, η προσφεύγουσα είναι ανεξάρτητη, καθόσον δεν δεσμεύεται από συγκεκριμένο παραγωγό. Όμως, η επιβολή ατομικών δασμών αντιντάμπινγκ σε επιχειρήσεις οι οποίες δεν είναι πραγματικοί παραγωγοί-εξαγωγείς θα ήταν ανώφελοι λόγω των κινδύνων καταστρατηγήσεως. Πράγματι, οι παραγωγοί θα άρχιζαν αμέσως να απευθύνονται στον διαμεσολαβητή ο οποίος υπόκειται στον χαμηλότερο δασμό.

41 Τέλος, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η προσφυγή είναι επιπλέον απαράδεκτη καθόσον η προσφεύγουσα ζήτησε την ακύρωση του κανονισμού 3434/91 στο σύνολό του, ενώ με τον κανονισμό αυτόν επιβάλλονται περισσότεροι δασμοί αντιντάμπινγκ, ειδικότερα επί των εισαγωγών οξαλικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και επί των εισαγωγών οξαλικού οξέος καταγωγής Ινδίας. Στην αλληλουχία αυτή, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, κανονισμός που επιβάλλει διαφορετικούς δασμούς αντιντάμπινγκ σε σειρά επιχειρηματιών αφορά ατομικά τον έναν από αυτούς μόνο με τις διατάξεις του που του επιβάλλουν ειδικό δασμό αντιντάμπινγκ καθορίζοντας το ύψος του (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-174/87, Ricoh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1335). Όμως, η προσφεύγουσα ούτε καν επικουρικώς ζήτησε την ακύρωση του κανονισμού καθόσον θίγεται από τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε επί των εισαγωγών οξαλικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

42 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι ο κανονισμός 3434/91 την αφορά άμεσα και ατομικά. Αναφέρεται συναφώς στην απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 1984, 239/82 και 275/82, Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1984, σ. 1005, σκέψη 12), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι οι πράξεις περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ είναι τέτοιας φύσεως που αφορούν άμεσα και ατομικά εκείνες τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγής που αποδεικνύουν ότι εξατομικεύονται στις πράξεις της Επιτροπής ή του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούν οι προπαρασκευαστικές έρευνες. Η προσφεύγουσα δέχεται ότι, στην παρατεθείσα υπόθεση, οι πληροφορίες που παρέσχε η επιχείρηση είχαν χρησιμοποιηθεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο για τον προσδιορισμό του ύψους του δασμού αντιντάμπινγκ, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Πάντως, υπογραμμίζει ότι, αφενός, οι επιφορτισμένοι με την

υπόθεση υπάλληλοι της Επιτροπής την αντιμετώπισαν πάντοτε ως μετέχουσα στη διαδικασία και, αφετέρου, η διαφορά οφείλεται στην άρνηση ακριβώς της Επιτροπής και του Συμβουλίου να χρησιμοποιήσουν τις παρασχεθείσες από αυτήν πληροφορίες. Όμως, θα ήταν άδικο τα κοινοτικά όργανα να επωφεληθούν από την άρνηση αυτή για να εμποδίσουν τον εκ μέρους του κοινοτικού δικαστή έλεγχο της οριστικής πράξεως για την οποία η εν λόγω άρνηση ήταν καθοριστική.

43 Όσον αφορά την επιχειρηματολογία του Συμβουλίου ότι οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ δεν αφορούν ατομικά τους ανεξάρτητους εμπορικούς διαμεσολαβητές, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι μια τέτοια αρχή σημαίνει ότι, σε ένα σύστημα όπου οι παραγωγοί και οι εξαγωγείς δεν συνδέονται, κανένας επιχειρηματίας δεν θα μπορούσε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του κοινοτικού δικαστή, εκτός εκείνων που μνημονεύονται στον κανονισμό ή των οποίων οι πληροφορίες χρησιμοποιήθηκαν από τα κοινοτικά όργανα. Κατά την προσφεύγουσα, όμως, η αρχή αυτή δεν υφίσταται, πράγμα που αποδεικνύεται άλλωστε από το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν παρέθεσε κανένα νομολογιακό προηγούμενο προς στήριξη της επιχειρηματολογίας του.

44 Όσον αφορά την αιτίαση που το Συμβούλιο προσάπτει στην προσφεύγουσα, ότι δηλαδή ζήτησε την ακύρωση του κανονισμού 3434/91 στο σύνολό του, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η υπόθεση Ricoh κατά Συμβουλίου, που παρέθεσε το Συμβούλιο, αφορούσε ιαπωνικές εταιρίες στις οποίες το Συμβούλιο είχε επιβάλει δασμούς αντιντάμπινγκ που είχαν υπολογιστεί ατομικά για κάθε εταιρία. Όμως, η συλλογιστική του Δικαστηρίου ότι μια εταιρία μπορεί να ζητήσει μόνο την ακύρωση των διατάξεων με τις οποίες της επιβάλλεται συγκεκριμένος δασμός αντιντάμπινγκ είναι λογική και μπορεί να γίνει δεκτή στο πλαίσιο της παρατεθείσας υποθέσεως, αλλά δεν θα είχε κανένα νόημα στην περίπτωση όπου ο δασμός αντιντάμπινγκ αφορά τις εταιρίες μιας χώρας με κατευθυνόμενη οικονομία, όπως είναι η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Πράγματι, στις περιπτώσεις που αφορούν προϊόντα καταγωγής μιας χώρας η οποία δεν έχει οικονομία αγοράς, οι δασμοί αντιντάμπινγκ σχεδόν ποτέ δεν είχαν υπολογιστεί και επιβληθεί επί ατομικής βάσεως. Κατά συνέπεια, αν η συλλογιστική που χρησιμοποίησε το Δικαστήριο στην υπόθεση Ricoh κατά Συμβουλίου εφαρμοστεί στις εταιρίες χωρών που δεν έχουν οικονομία αγοράς, τούτο θα οδηγούσε στο απαράδεκτο αποτέλεσμα ότι καμιά από τις εταιρίες αυτές δεν θα μπορούσε να ασκήσει ευθεία προσφυγή ενώπιον του κοινοτικού δικαστή. Η προσφεύγουσα καταλήγει στο ότι δεν αποβλέπει σε τίποτε άλλο πλην της τροποποιήσεως του κανονισμού 3434/91 κατά το μέτρο που την αφορά.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

45 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει προκαταρκτικά ότι, καίτοι είναι αληθές ότι, ενόψει των κριτηρίων του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, οι κανονισμοί που επιβάλλουν δασμούς αντιντάμπινγκ έχουν πράγματι, ως εκ της φύσεως και του πεδίου εφαρμογής τους, κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον εφαρμόζονται στο σύνολο των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών, τούτο όμως δεν αποκλείει να αφορούν οι διατάξεις τους άμεσα και ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 13).

46 Έτσι, έχει γίνει δεκτό ότι οι πράξεις περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ είναι τέτοιας φύσεως που αφορούν άμεσα και ατομικά εκείνες τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγής που αποδεικνύουν ότι μνημονεύονται ειδικώς στις πράξεις της Επιτροπής ή του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούν οι προπαρασκευαστικές έρευνες (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα ήδη, σκέψη 12, της 23ης Μαΐου 1985, 53/83, Allied Corporation κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1985, σ. 1621, σκέψη 4, καθώς και την ήδη παρατεθείσα Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, σκέψη 15) και, γενικότερα, κάθε επιχειρηματία ο οποίος μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη ορισμένων ιδιοτήτων που προσιδιάζουν σ' αυτόν και οι οποίες τον εξατομικεύουν σε σχέση με οποιονδήποτε άλλον επιχειρηματία (βλ. την παρατεθείσα απόφαση Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, σκέψεις 16 και 17).

47 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα επιχείρηση είχε αναμιχθεί έντονα στην προπαρασκευαστική έρευνα. Ειδικότερα, απάντησε σε ερωτηματολόγιο της Επιτροπής και κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις. Εξάλλου, προσήλθε αμυνόμενη σε ακρόαση διενεργηθείσα προς τούτο από την Επιτροπή. Τέλος, είχε τακτική αλληλογραφία με την Επιτροπή. Εξάλλου, όλες οι πληροφορίες καθώς και τα επιχειρήματά της ελήφθησαν υπόψη και εκτιμήθηκαν από την Επιτροπή. Είναι επίσης σαφές ότι η προσφεύγουσα, τόσο κατά τη δική της άποψη όσο και κατά την άποψη της Επιτροπής, θεωρήθηκε ως μετέχουσα στην προπαρασκευαστική έρευνα και η θέση της εξετάστηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ. Αντίθετα προς ό,τι υποστήριξε το Συμβούλιο κατά την προφορική διαδικασία, το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι η Επιτροπή αποφάσισε τελικά να μη δεχθεί τις παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα πληροφορίες οι οποίες αφορούσαν την ουσία της υποθέσεως.

48 Από το σύνολο των στοιχείων αυτών προκύπτει ότι οι προπαρασκευαστικές έρευνες αφορούσαν την προσφεύγουσα κατά την έννοια της προαναφερθείσας νομολογίας. Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα είναι η μόνη κινεζική επιχείρηση η οποία μετέσχε στην έρευνα, πράγμα που αποτελεί ένα στοιχείο ικανό να την εξατομικεύσει, ενόψει του ληφθέντος μετά την έρευνα μέτρου, σε σχέση με οποιονδήποτε άλλον επιχειρηματία.

49 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι ο κανονισμός 3434/91 αφορά την προσφεύγουσα άμεσα και ατομικά. Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι, με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, η προσφεύγουσα δεν περιόρισε ρητά την προσφυγή της στο μέρος του κανονισμού 3434/91 που αφορούσε τις εισαγωγές καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Συναφώς, διαπιστώνεται ότι κανένας από τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να έχει επίπτωση επί του μέρους του κανονισμού 3434/91 που αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Ινδίας. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφυγή έχει έμμεσα μεν, πλην όμως σαφώς, ως αποκλειστικό αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού 3434/91, καθόσον η προσφεύγουσα θίγεται από τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε επί των εισαγωγών οξαλικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

50 Από το σύνολο των προαναφερομένων σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

51 Η προσφεύγουσα επικαλείται, ουσιαστικά, τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση, εκ μέρους της Επιτροπής και του Συμβουλίου, των άρθρων 2, παράγραφος 8, στοιχείο α', και 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Ο τρίτος λόγος αντλείται από την παράβαση, εκ μέρους της Επιτροπής και του Συμβουλίου, του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

Πρώτος λόγος που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο α', και του άρθρου 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

52 Το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού ορίζει ότι «η τιμή εξαγωγής είναι η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για το προϊόν που πωλείται για εξαγωγή προς την Κοινότητα». Το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού ορίζει ότι, «όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος (...) αρνείται την πρόσβαση στις αναγκαίες πληροφορίες ή δεν τις παρέχει εντός ευλόγου προθεσμίας ή εμποδίζει σημαντικά την έρευνα, μπορεί να συνάγονται προκαταρκτικά ή οριστικά συμπεράσματα, θετικά ή αρνητικά, βασιζόμενα στα διαθέσιμα στοιχεία. Στην περίπτωση που η Επιτροπή διαπιστώσει ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος (...) έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία αυτά και να απορρίπτει τα αιτήματα στα οποία αναφέρονται».

53 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι η απάντησή της στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής περιείχε όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, μεταξύ άλλων τα τιμολόγια των πωλήσεων που πραγματοποίησε κατά το τμήμα του έτους 1989 το οποίο περιλαμβανόταν στην περίοδο έρευνας, μνημόνευσε δε ότι δεν πραγματοποίησε πωλήσεις κατά το 1990. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή και το Συμβούλιο όφειλαν να προσδιορίσουν την τιμή εξαγωγής βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού και όχι βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, το οποίο έχει εφαρμογή μόνον αν το ενδιαφερόμενο μέρος δεν συνεργάζεται επαρκώς κατά την έρευνα.

54 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι κάθε εξαγωγέας ο οποίος έχει μετάσχει στην έρευνα δικαιούται σε ατομικό προσδιορισμό της τιμής που να βασίζεται στα χαρακτηριστικά των πωλήσεών του προς εξαγωγή. Κατά την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας δεν έχει οικονομία αγοράς δεν μεταβάλλει σε τίποτε το δικαίωμα αυτό. Πράγματι, στην Επιτροπή ουδέποτε δόθηκε εξουσία, με απόφαση του Συμβουλίου ληφθείσα βάσει του άρθρου 113 της Συνθήκης, να εφαρμόζει διαφορετική πολιτική έναντι των χωρών που έχουν κρατική οικονομία, εκτός της περιπτώσεως υπολογισμού της πραγματικής αξίας, όπου το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προβλέπει διαφορετική μεταχείριση. Οι μη εξατομικευμένοι υπολογισμοί της Επιτροπής παράγουν για ορισμένους εξαγωγείς αποτελέσματα

ασυμβίβαστα προς το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, το οποίο ορίζει ότι το ύψος του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ που διαπιστώθηκε.

55 Εξάλλου, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι τα «διαθέσιμα στοιχεία» στα οποία στηρίχθηκαν η Επιτροπή και το Συμβούλιο, δηλαδή τα στοιχεία που περιέχει η καταγγελία, είναι ανακριβή και αποδεικνύουν μεροληψία. Διευκρινίζει ότι, εκτός από τα προσκομισθέντα από την ίδια στοιχεία, αρκετές πηγές περιλαμβάνουσες ακριβέστερες και αντικειμενικότερες πληροφορίες από τα περιλαμβανόμενα στην καταγγελία στοιχεία ήσαν στη διάθεση των κοινοτικών οργάνων, όπως δηλαδή οι στατιτιστικές της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, τα στοιχεία που παρέσχε ο εισαγωγέας Hunan Bremen, ο οποίος απάντησε σε ερωτηματολόγιο προοριζόμενο για τους εισαγωγείς, και τα στοιχεία που έδωσε η Metallurgie Hoboken Overpelt, πελάτης που απάντησε στο ίδιο ερωτηματολόγιο.

56 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το ζήτημα αν η προσφεύγουσα συνεργάστηκε ή όχι δεν ασκεί επιρροή καθόσον, εν πάση περιπτώσει, τα κοινοτικά όργανα δεν ήσαν σε θέση να χρησιμοποιήσουν τις πληροφορίες που παρέσχε η προσφεύγουσα για τον προσδιορισμό της τιμής εξαγωγής.

57 Πράγματι, οι στατιστικές της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας αναφέρουν ότι πραγματοποιήθηκαν σημαντικές εξαγωγές οξαλικού οξέος από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας προς την Κοινότητα το 1990 και οι εξαγωγές αυτές πραγματοποιήθηκαν σε τιμές ουσιωδώς χαμηλότερες από εκείνες του 1989. Δεδομένου όμως ότι η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν πραγματοποίησε εξαγωγές κατά το 1990 και ελλείψει απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους των άλλων Κινέζων εξαγωγέων, τα κοινοτικά όργανα απλώς δεν είχαν άλλη επιλογή από τον προσδιορισμό της τιμής εξαγωγής με βάση μη κινεζική πηγή. Άλλωστε, το Συμβούλιο υποψιάζεται ότι πολλοί εξαγωγείς αποφάσισαν να μην απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο επειδή ήλπιζαν ότι τα κοινοτικά όργανα θα στήριζαν τα συμπεράσματά τους αποκλειστικά στην απάντηση της προσφεύγουσας. Το Συμβούλιο παρατηρεί, επιπροσθέτως, ότι είναι αμφίβολο αν οι παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα πληροφορίες είναι ακριβείς.

58 Όσον αφορά τον προσδιορισμό των πληροφοριών που πρέπει να χρησιμοποιηθούν, το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία ευχέρεια εκτιμήσεως προκειμένου να αποφασίσουν ποιες πληροφορίες θεωρούνται ως «διαθέσιμα στοιχεία». Επιπλέον, καμιά από τις πηγές που ανέφερε η προσφεύγουσα δεν είναι αξιόπιστη. Οι τιμές που περιλαμβάνονται στις στατιστικές της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας δεν ανταποκρίνονται στις πραγματικές τιμές, όπως φαίνεται να προκύπτει από τα αποδεικτικά στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή. Οι αριθμοί που έδωσε η εταιρία Hunan Bremen δεν είναι ούτε αυτοί αντιπροσωπευτικοί, καθόσον η εταιρία αυτή έχει έναν μόνον Κινέζο προμηθευτή με τον οποίο αποτελεί κοινή επιχείρηση. Οι μνηνονευθείσες από την εταιρία Metallurgie Hoboken Overpelt τιμές δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως τιμές εξαγωγής, καθόσον η εν λόγω εταιρία δεν αγοράζει απευθείας από τους Κινέζους εξαγωγείς αλλά από άλλους κοινοτικούς εισαγωγείς.

59 Η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι η απάντηση της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο είναι ελάχιστα αξιόπιστη ενόψει των πολλών αντιφάσεων που περιέχει. Για περισσότερες εξηγήσεις παραπέμπει συναφώς στο έγγραφο της 8ης Νοεμβρίου 1991.

60 Δεύτερον, η Επιτροπή προσθέτει ορισμένους αριθμούς οι οποίοι επιβεβαιώνουν την επιχειρηματολογία του Συμβουλίου σχετικά με την έλλειψη αντιπροσωπευτικότητας των πληροφοριών που έδωσε η προσφεύγουσα. Κατά την περίοδο έρευνας, 3 505 τόνοι οξαλικού οξέος εξήχθησαν από τους Κινέζους προς την Κοινότητα. Η προσφεύγουσα, σύμφωνα με τις δικές της πληροφορίες, εξήγαγε μόνο 500 τόνους. Είναι όμως αδύνατο να γίνουν υπολογισμοί με βάση έναν τόσο μικρό όγκο εξαγωγών.

61 Τέλος, όσον αφορά τον προσδιορισμό της πηγής που πρέπει να χρησιμοποιηθεί, η Επιτροπή προσθέτει στα επιχειρήματα του Συμβουλίου ότι οι αριθμοί που περιλαμβάνονται στις στατιστικές της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας δεν ήσαν χρησιμοποιήσιμοι διότι τα στοιχεία αυτά κάλυπταν και άλλα προϊόντα πλην του οξαλικού οξέος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

62 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι η Επιτροπή απέστειλε ερωτηματολόγιο σε όλους τους Κινέζους εξαγωγείς οξαλικού οξέος, οι οποίοι περιλαμβάνονταν στον πίνακα που είχε λάβει από το κινεζικό εμπορικό επιμελητήριο εισαγωγέων και εξαγωγέων μετάλλων, μεταλλευμάτων και χημικών προϊόντων, και μόνον το ερωτηματολόγιο που συμπλήρωσε η προσφεύγουσα είχε αποσταλεί στην Επιτροπή.

63 Διαπιστώνεται, εν συνεχεία, ότι οι πραγματοποιηθείσες από την προσφεύγουσα εξαγωγές κατά την περίοδο έρευνας, οι οποίες είχαν δηλωθεί στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο, δεν συνιστούν παρά περιορισμένο ποσοστό σε σχέση με το σύνολο των εξαγωγών που πραγματοποίησαν οι κινεζικές επιχειρήσεις κατά την ίδια περίοδο. Έτσι, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι είχε εξαγάγει 500 τόνους προς την Κοινότητα κατά την περίοδο της έρευνας που διεξήχθη το 1989 και αρνήθηκε ότι πραγματοποίησε εξαγωγές το 1990. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι ο συνολικός όγκος των κινεζικών εξαγωγών κατά την περίοδο έρευνας ανερχόταν σε αρκετές χιλιάδες τόνους, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι οι παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα πληροφορίες ήσαν ελάχιστα αντιπροσωπευτικές για να επιτρέψουν στα κοινοτικά όργανα να προβούν σε αξιόπιστες εκτιμήσεις.

64 Λαμβάνοντας υπόψη την άρνηση συνεργασίας κατά την έρευνα εκ μέρους του συνόλου των κινεζικών εξαγωγικών επιχειρήσεων, με εξαίρεση την προσφεύγουσα, καθώς και την έλλειψη αντιπροσωπευτικότητας των παρασχεθέντων από την προσφεύγουσα στοιχείων, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι τα κοινοτικά όργανα καλώς αποφάσισαν να εφαρμόσουν το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού και να προβούν σε εκτιμήσεις βασιζόμενα αποκλειστικά σε στοιχεία τα οποία ήσαν όντως χρησιμοποιήσιμα. Επιπροσθέτως, από τις ίδιες περιστάσεις προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα δεν ήσαν σε θέση να υπολογίσουν και να επιβάλουν ατομικό δασμό αντιντάμπινγκ για κάθε Κινέζο εξαγωγέα. Έστω κι αν υποτεθεί ότι η επιβολή ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ έναντι της προσφεύγουσας ήταν δυνατή, η παράθεση, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, αφενός, ενός ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ εφαρμοζόμενου στην προσφεύγουσα και, αφετέρου, ενός άλλου υψηλότερου δασμού αντιντάμπινγκ εφαρμοζόμενου σε όλους τους άλλους Κινέζους εξαγωγείς δεν ήταν δυνατή, αν ληφθεί υπόψη ο κίνδυνος καταστρατηγήσεως.

65 Όσον αφορά τις μη κινεζικές πηγές, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι δεν ήσαν σε θέση να προβούν σε αξιόπιστες διαπιστώσεις με βάση τις στατιστικές της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας και τα στοιχεία που έδωσαν οι επιχειρήσεις Hunan Bremen και Metallurgie Hoboken Overpelt. Συναφώς, διαπιστώνεται ότι τα κοινοτικά όργανα μελέτησαν τις στατιστικές και τα προαναφερθέντα στοιχεία και παρατήρησαν, αφενός, ότι οι στατιστικές δεν περιλαμβάνουν αυτοτελή αριθμητικά στοιχεία για το εν λόγω προϊόν ούτε εκφράζουν τις τιμές αγοράς από τους Κινέζους εξαγωγείς, αλλά τις τιμές μεταπωλήσεως εντός της Κοινότητας, και, αφετέρου, ότι τα στοιχεία που έδωσαν οι επιχειρήσεις Hunan Bremen και Metallurgie Hoboken Overpelt δεν αφορούν απευθείας συναλλαγές με τους Κινέζους εξαγωγείς. Υπό τις περιστάσεις αυτές, τα κοινοτικά όργανα νομίμως κατέληξαν ότι τα στοιχεία που περιείχε η καταγγελία ήσαν τα μόνα «διαθέσιμα στοιχεία» κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού.

66 Έτσι, βασίζοντας τους υπολογισμούς τους στις παρασχεθείσες από την καταγγέλλουσα επιχείρηση πληροφορίες και όχι στην απάντηση της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο και τα συναφή τιμολόγια, τα κοινοτικά όργανα δεν παρέβησαν ούτε το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, ούτε το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού.

67 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Δεύτερος λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και από την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

Επιχειρήματα των διαδίκων

68 Το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού ορίζει ότι «οι εξαγωγείς (...) του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας (...)

μπορούν να ζητούν να ενημερώνονται για τα κύρια γεγονότα και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων προβλέπεται να διατυπωθεί σύσταση για την επιβολή οριστικών δασμών». Με το ίδιο άρθρο, στοιχείο γ', περίπτωση i, υποπερίπτωση αα', ορίζεται ότι οι αιτήσεις πρέπει να απευθύνονται γραπτώς στην Επιτροπή. Εν συνεχεία, στο στοιχείο γ', περίπτωση i, υποπερίπτωση γγ', ορίζεται ότι οι αιτήσεις ενημερώσεως πρέπει να παραλαμβάνονται, σε περίπτωση επιβολής προσωρινού δασμού, το αργότερο ένα μήνα μετά τη δημοσίευση της επιβολής αυτού του δασμού. Τέλος, στο στοιχείο γ', περίπτωση ii, καθώς και στο στοιχείο γ', περίπτωση iii, του εν λόγω άρθρου ορίζεται με ποιους τρόπους και εντός ποιας προθεσμίας η Επιτροπή μπορεί να προβεί στην αιτηθείσα ενημέρωση.

69 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αρνούμενη να ανακοινώσει οποιαδήποτε πληροφορία ως προς τον υπολογισμό του περιθωρίου των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή παρέβη την εν λόγω διάταξη του βασικού κανονισμού. Συναφώς, παραπέμπει στην απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 1991, C-49/88, Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-3187, σκέψεις 15 έως 17), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι, «προκειμένου να ερμηνευθεί το άρθρο 7, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, πρέπει να ληφθούν ιδίως υπόψη οι απαιτήσεις που απορρέουν από τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας, αρχή της οποίας ο θεμελιώδης χαρακτήρας έχει επανειλημμένα υπογραμμιστεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου».

70 Η προσφεύγουσα διαπιστώνει ότι, παρά την αίτησή της, δεν έλαβε καμιά πληροφορία ούτε ως προς την τιμή εξαγωγής ούτε ως προς την κανονική αξία και έτσι ήταν σχεδόν αδύνατο γι' αυτήν να προβάλει οτιδήποτε προκειμένου να αμυνθεί αποτελεσματικά.

71 Όσον αφορά τη μηνιαία προθεσμία που ισχύει για τις αιτήσεις ενημερώσεως και η οποία αρχίζει να τρέχει από της δημοσιεύσεως της επιβολής του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι είναι υπερβολικό να υποτεθεί ότι οι Κινέζοι λαμβάνουν όντως γνώση της κοινοτικής αποφάσεως κατά την ημέρα της δημοσιεύσεώς της.

72 Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι τα δικαιώματα άμυνας πρέπει να σταθμίζονται με τον στόχο των κοινοτικών οργάνων να οργανώνουν τις διαδικασίες αντιντάμπινγκ κατά τρόπο αποτελεσματικό και να τις περατώνουν εντός εύλογης

προθεσμίας. Η προσθεσμία που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', περίπτωση i, υποπερίπτωση γγ', του βασικού κανονισμού πρέπει να θεωρηθεί ως τυπική προϋπόθεση, η οποία ακριβώς εξασφαλίζει την περάτωση των διαδικασιών εντός εύλογης προθεσμίας.

73 Εξάλλου, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η αποκάλυψη των πληροφοριών που ζήτησε η προσφεύγουσα δεν ήταν δυνατή για λόγους απορρήτου.

74 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα επιβεβαιώνει ότι η αίτησή της για ενημέρωση υποβλήθηκε εκτός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', περίπτωση i, υποπερίπτωση γγ', του βασικού κανονισμού. Ωστόσο, θεωρεί ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να ανακοινώσει τις αιτηθείσες πληροφορίες από απλή φροντίδα επιεικείας, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη το ότι η προσφεύγουσα ήταν γεωγραφικώς απομακρυσμένη, πράγμα που καθιστά δυσχερή την τήρηση συντόμων προθεσμιών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

75 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, δεν υπάρχει προσβολή του δικαιώματος άμυνας εφόσον παρέχεται η δυνατότητα στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, να καθιστά γνωστή την άποψή της για το υποστατό και τη λυσιτέλεια των προβαλλομένων πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων, ενδεχομένως δε και για τα έγγραφα στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή (βλ., για παράδειγμα, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 1979, 85/76, Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/Ι, σ. 215, σκέψη 11, και της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 108, καθώς και τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 1995, T-30/91, Solvay κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1775, σκέψη 59, και T-36/91, ICI κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1847, σκέψη 69).

76 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι δόθηκε η δυνατότητα στην προσφεύγουσα να καταστήσει γνωστή την άποψή της. Ειδικότερα, με το άρθρο 3 του κανονισμού περί επιβολής προσωρινού δασμού κλήθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη να γνωστοποιήσουν γραπτώς την άποψή τους και να ζητήσουν ακρόαση από την Επιτροπή πριν από τη λήξη της μηνιαίας προθεσμίας που άρχισε να τρέχει με την έναρξη ισχύος του κανονισμού, δηλαδή στις 2 Ιουνίου 1991.

77 Όσον αφορά την εκ μέρους της προσφεύγουσας υποβληθείσα στην Επιτροπή αίτηση πληροφοριών, η οποία αφορούσε τον υπολογισμό του περιθωρίου των προσωρινών δασμών, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, μετά την επιβολή των προσωρινών δασμών επί των εισαγωγών οξαλικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, η προσφεύγουσα επανέλαβε τις επαφές της με την Επιτροπή μόλις στις 8 Ιουλίου 1991, δηλαδή μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή παρατηρήσεων που τάσσει το άρθρο 3 του κανονισμού περί επιβολής προσωρινού δασμού και της προθεσμίας του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', περίπτωση i, υποπερίπτωση γγ', για την υποβολή αιτήσεων ενημερώσεως. Υπό τις περιστάσεις αυτές, μια επιχείρηση δεν μπορεί να επικαλεστεί την εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Nakajima κατά Συμβουλίου, σκέψη 112).

78 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Τρίτος λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

79 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι «ζημία καθορίζεται μόνο αν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων προκαλούν ζημία, δηλαδή προκαλούν ή υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσουν, μέσω των επιπτώσεων του ντάμπινγκ ή της επιδότησης, σημαντική ζημία σε υφιστάμενο κλάδο παραγωγής της Κοινότητας ή καθυστερούν αισθητά τη δημιουργία αυτής της παραγωγής».

80 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο κακώς κατέληξαν στο ότι οι εισαγωγές οξαλικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας προκάλεσαν τη ζημία για την οποία παραπονείται η DAVSA. Συναφώς, η προσφεύγουσα παρατηρεί, καταρχάς, ότι τα κοινοτικά όργανα προέβησαν σε γενίκευση με βάση τα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στις στατιστικές της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας σχετικά με τους πρώτους οκτώ μήνες του 1990, ενώ κατά τον χρόνο επιβολής των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ

οι στατιστικές της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας περιείχαν στοιχεία για ολόκληρο το 1990, από τα οποία προέκυπτε μεγαλύτερη μείωση των κινεζικών εξαγωγών. Παρατηρεί επίσης ότι η Επιτροπή, με το από 20 Σεπτεμβρίου 1991 έγγραφό της, ανέφερε ότι «η ζημία προσδιορίζεται μόνον έναντι της καταγγέλλουσας κοινοτικής βιομηχανίας και όχι σε σχέση με το σύνολο της κοινοτικής βιομηχανίας». Κατά την προσφεύγουσα, η διευκρίνιση αυτή της Επιτροπής δημιουργεί σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με την ακρίβεια προσδιορισμού της αιτιώδους συνάφειας, καθόσον η καταγγέλλουσα εταιρία αντιπροσωπεύει μόνον 20,8 % της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και κατέχει 8,5 % της ευρωπαϊκής αγοράς, ενώ οι δύο μεγάλοι ανταγωνιστές της, ήτοι οι εταιρίες Hoechst και Rhône-Poulenc, δεν υπέβαλαν καταγγελία. Στην πραγματικότητα η ζημία που υπέστη η DAVSA προκλήθηκε ουσιαστικά από την τεράστια αύξηση των πωλήσεων της Hoechst France.

81 Από τις διαπιστώσεις αυτές, η προσφεύγουσα συνάγει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση της διακριτικής εξουσίας που διαθέτει για τον προσδιορισμό της αιτιώδους συνάφειας.

82 Το Συμβούλιο επιβεβαιώνει ότι ο όγκος των εισαγωγών οξαλικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας μειώθηκε κατά την περιόδο της έρευνας, υπογραμμίζει όμως ότι η κοινοτική κατανάλωση οξαλικού οξέος μειώθηκε ακόμη περισσότερο κατά την ίδια περίοδο. Θεωρεί ότι υπό τις περιστάσεις αυτές τα κοινοτικά όργανα ορθώς κατέληξαν στο ότι οι Κινέζοι εξαγωγείς αύξησαν κατά την περίοδο της έρευνας το μερίδιό τους στην κοινοτική αγορά. Εξάλλου, τα κοινοτικά όργανα διαπίστωσαν συγχρόνως ότι οι Κινέζοι εξαγωγείς πωλούσαν σε τιμές κάτω του κόστους και, κατά συνέπεια, η κοινοτική βιομηχανία ήταν υποχρεωμένη να πωλεί με ζημία.

83 Το Συμβούλιο επιβεβαιώνει, εν συνεχεία, ότι τα κοινοτικά όργανα συνήγαγαν από τα αριθμητικά στοιχεία των οκτώ πρώτων μηνών του 1990 τα ετήσια στοιχεία. Ισχυρίζεται ότι αυτό είχε ως μόνο σκοπό τη σύγκριση των αποτελεσμάτων προς εκείνα των άλλων ετών. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι, εν

πάση περιπτώσει, τα στοιχεία των τεσσάρων τελευταίων μηνών του 1990 δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη, καθόσον οι μήνες αυτοί δεν καλύπτονταν από την περίοδο έρευνας. Τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν να λαμβάνουν υπόψη περιστατικά τα οποία συμβαίνουν μετά τις περιόδους έρευνας, καθόσον τούτο θα τα υποχρέωνε να αναθεωρούν συνεχώς τα συμπεράσματά τους ως προς το ντάμπινγικ, τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια. Για τον ίδιο λόγο, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να στηρίξουν τα συμπεράσματά τους στις στατιστικές της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, οι οποίες περιείχαν αριθμητικά στοιχεία για ολόκληρο το 1990.

84 Τέλος, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι τα κοινοτικά όργανα εξέτασαν επιμελώς το ζήτημα αν οι δραστηριότητες της Hoechst και της Rhône-Poulenc είχαν συμβάλει στη ζημία της DAVSA και διατύπωσαν συναφώς τα συμπεράσματά τους στο σημείο 40 του κανονισμού περί επιβολής προσωρινού δασμού και στο σημείο 22 του κανονισμού περί επιβολής οριστικού δασμού, αντιστοίχως. Εξάλλου, η Επιτροπή εξήγησε τα συμπεράσματα αυτά στην προσφεύγουσα με τα από 20 Σεπτεμβρίου και 11 Οκτωβρίου 1991 έγγραφά της. Κατά το Συμβούλιο, η προσφεύγουσα ερμήνευσε εσφαλμένως τα αριθμητικά στοιχεία πωλήσεως και παραγωγής της Hoechst που περιλαμβάνονται στο μη εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως της Hoechst στο ερωτηματολόγιο. Όντως, η προσφεύγουσα έκανε τη σκέψη ότι τα στοιχεία που έδωσε η Hoechst αντιστοιχούσαν στο 1990, ενώ στην πραγματικότητα αντιστοιχούν στους 17 μήνες της περιόδου έρευνας. Στην πραγματικότητα, τα στοιχεία δείχνουν μείωση των πωλήσεων της Hoechst και πολύ μικρή αύξηση της παραγωγής της.

85 Όσον αφορά το μέγεθος της DAVSA, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι, κατά την περίοδο έρευνας, το μερίδιο αγοράς που κατείχε η εταιρία αυτή ανερχόταν στο 16 %. Η Επιτροπή διευκρίνισε, στην απάντησή της σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, ότι η DAVSA αντιπροσώπευε το 35 % της κοινοτικής βιομηχανίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

86 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, πρώτον, ότι, κατά τον προσδιορισμό της ζημίας, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποχρεούνται, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, να εξετάζουν αν η ζημία που πρόκειται να

λάβουν υπόψη πράγματι οφείλεται σε εισαγωγές που έχουν αποτελέσει αντικείμενο ντάμπινγκ και να αποκλείουν κάθε ζημία που προκύπτει από άλλους παράγοντες και ιδίως τη ζημία που οφείλεται σε ενέργειες των ίδιων των κοινοτικών παραγωγών (βλ. την προπαρατεθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 1992, Extramet Industrie, σκέψεις 15 και 16).

87 Εν προκειμένω, από το σημείο 40 του κανονισμού περί επιβολής προσωρινού δασμού, καθώς και από το σημείο 22 του επίδικου κανονισμού, προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα έλαβαν τουλάχιστον υπόψη τις δραστηριότητες, κατά την περίοδο έρευνας, των κοινοτικών παραγωγών. Επιπροσθέτως, από την απάντηση της Hoechst France στο ερωτηματολόγιο που απέστειλε η Επιτροπή στους κοινοτικούς παραγωγούς επιβεβαιώνεται ότι η πώληση και η παραγωγή οξαλικού οξέος της εν λόγω επιχειρήσεως δεν αυξήθηκαν αισθητά κατά την περίοδο έρευνας. Όσον αφορά την πώληση, εκ μέρους της Hoechst, της δικής της παραγωγής εντός της Κοινότητας, διαπιστώνεται ακόμη σχετική μείωση, από 160 τόνους για το έτος 1988 σε 190 τόνους για τους 17 μήνες της περιόδου έρευνας. Τα στοιχεία αυτά αναιρούν τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η ζημία που υπέστη η καταγγέλλουσα βιομηχανία οφείλεται ουσιαστικά στην αυξημένη δραστηριότητα της Hoechst France.

88 Δεύτερον, όσον αφορά τη μέθοδο γενικεύσεως που περιγράφεται στα σημεία 19 έως 20, 25 έως 27, 33 και 37 του κανονισμού περί επιβολής προσωρινού δασμού, που επιβεβαιώθηκαν εξάλλου με τον επίδικο κανονισμό, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ευθύς εξαρχής ότι η μέθοδος αυτή απέβλεπε αποκλειστικά στο να παράσχει τη δυνατότητα εμφανίσεως και συγκρίσεως των αριθμητικών στοιχείων επί ετησίας βάσεως και ουδόλως είχε ως αποτέλεσμα να καταστήσει ανακριβείς τους υπολογισμούς που πραγματοποιήθηκαν με βάση τα στοιχεία που αφορούν την περίοδο έρευνας. Στην αλληλουχία αυτή, δεν είναι δυνατό να προσαφθεί στα κοινοτικά όργανα ότι δεν χρησιμοποίησαν τα πραγματικά στοιχεία που αφορούσαν τους τέσσερις τελευταίους μήνες του 1990. Συναφώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι δεν εναπόκειται στα κοινοτικά όργανα να περιλάβουν στους υπολογισμούς τους τα στοιχεία που αφορούν μεταγενέστερο της έρευνας χρόνο, εκτός αν τα στοιχεία αυτά

αποκαλύπτουν νέες εξελίξεις οι οποίες καθιστούν προφανώς απρόσφορη τη μελετώμενη επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, δεν αποδείχθηκε ότι υπήρξαν τέτοιες σημαντικές εξελίξεις κατά τους τέσσερις μήνες που ακολούθησαν την περίοδο έρευνας.

89 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να παραπονείται για το γεγονός ότι τα κοινοτικά όργανα προσδιόρισαν τη ζημία μόνο σε σχέση με την καταγγέλλουσα κοινοτική βιομηχανία και όχι σε σχέση με το σύνολο των παραγωγών της Κοινότητας. Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι η φράση «παραγωγοί της Κοινότητας» του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζεται στην παράγραφο 5 της ίδιας διατάξεως ως «το σύνολο των παραγωγών (...) στην Κοινότητα ή εκείνων μεταξύ αυτών των οποίων η συνολική παραγωγή αποτελεί σημαντική μερίδα του συνόλου της κοινοτικής παραγωγής». Παρατηρείται ότι, όπως εξάλλου υποστήριξαν οι διάδικοι κατά την προφορική διαδικασία, με τη φράση «σημαντική μερίδα» δεν πρέπει να νοείται ποσοστό 50 % ή περισσότερο, αλλά μάλλον ποσοστό 25 % ή περισσότερο. Στην προκειμένη περίπτωση, από τον πίνακα που επισυνάπτεται στις απαντήσεις της Επιτροπής σε γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, οι οποίες αφορούσαν την κοινοτική παραγωγή οξαλικού οξέος, προκύπτει ότι, κατά την περίοδο της έρευνας, η καταγγέλλουσα επιχείρηση παρήγαγε το 35 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής οξαλικού οξέος. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα ορθώς προσδιόρισαν τη ζημία και, συνεπώς, την αιτιώδη συνάφεια μόνον σε σχέση με την καταγγέλλουσα επιχείρηση.

90 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι κανένα από τα επιχειρήματα που ανέπτυξε η προσφεύγουσα δεν είναι ικανό να αποδείξει ότι η συλλογιστική που ακολούθησαν τα κοινοτικά όργανα στο πλαίσιο του επίδικου κανονισμού πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα ή από νομική πλάνη.

91 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

92 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

93 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Saggio Bellamy Καλογερόπουλος

Tiili Moura Ramos

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Ιουλίου 1996.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

H. Jung A. Saggio